

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2538 โดยบัญญัติไว้ในมาตรา 7 ว่า "ให้สถาบันราชภัฏเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการ และวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลិតครู และส่งเสริมวิทยฐานะครู" (พระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ, 2538) จากบทบาทและภารกิจดังกล่าว สถาบันราชภัฏจึงกำหนดเป้าหมายในการพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนความสามารถในวิชาชีพเช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ

ในยุคปัจจุบันทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ดังปรากฏใน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ที่กำหนดให้ "คน" เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ดังนั้น การที่สถาบันจะพัฒนาคนโดยเฉพาะนักศึกษาให้มีความพร้อมในการเป็นคนดี และเป็นคนเก่ง ต้องขึ้นอยู่กับกระบวนการการจัดการและการดำเนินงานของสถาบัน ซึ่งต้องอาศัยองค์ประกอบหลายด้าน เช่น คุณภาพอาจารย์ คุณภาพนักศึกษา บรรยากาศทางวิชาการ การบริหารสถาบัน รวมทั้งสภาพแวดล้อมภายในสถาบัน สภาพแวดล้อมภายในสถาบันมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่และพัฒนาการทุกด้านของมวลสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษา (วิไลวรรณ พิธิยานุวัฒน์ และ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2519 : 21) เพราะสภาพแวดล้อมที่ดีเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่จะส่งผลให้นักศึกษาประสบผลสัมฤทธิ์ที่ดีได้ เนื่องจากการเรียนรู้ของนักศึกษามีได้จำกัดอยู่เฉพาะการเรียนการสอนเท่านั้น เมื่อนักศึกษาเข้ามาสู่สถาบันอุดมศึกษานักศึกษาจะมีปฏิสัมพันธ์กับสถาบันการศึกษา บรราน (Brown, 1972 อ้างถึงใน พรชูลี อาชวอำรุง, 2525 : 252) ดังนี้

1. ลักษณะของนักศึกษาเมื่อเข้ามาสู่สถาบันอุดมศึกษา มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่ออิทธิพลที่สถาบันอาจมีต่อประสบการณ์ของเขา
2. ช่วงเวลาที่นักศึกษาใช้เวลาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษานั้น จะเป็นช่วงเวลาที่นักศึกษาเกิดพัฒนาการต่าง ๆ ภายในตัวนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ
3. โปรแกรมที่นักศึกษาเลือกเรียน มีอิทธิพลต่อประสบการณ์การพัฒนาตนเองของนักศึกษา
4. ปัจจัยในสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อกระบวนการของพัฒนาการ ได้แก่ กลุ่มนักศึกษา ที่พักอาศัย คณาจารย์ และประสบการณ์ในห้องเรียน

5. การเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่การพัฒนาการของนักเรียนนั้น เป็นผลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ของลักษณะเบื้องต้นของนักเรียนกับความกดดันต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมของสถาบัน

จากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับสถาบันดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดหาทรัพยากรและโอกาส เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาให้มากที่สุดและการช่วยให้นักศึกษาแต่ละคนได้พัฒนานั้นไม่ได้จำกัดเฉพาะด้านความรู้เท่านั้นแต่รวมไปถึงด้านอารมณ์และสังคมด้วย American Council on Education ได้มีข้อเสนอสำหรับการพัฒนานักศึกษา (อ้างถึงใน ฮิตาร์ตัน บุญนุช, 2525: 263) ดังนี้

1. นักเรียนแต่ละคนจะต้องได้รับการพัฒนาทุก ๆ ด้านในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคล
2. นักเรียนแต่ละคนมีเอกลักษณ์ของตนเอง สถาบันอุดมศึกษาต้องดูแลในสภาพที่เขามีความเป็นเอกลักษณ์เช่นนั้น
3. ควรจัดบรรยากาศในสถาบันอุดมศึกษาในสภาพที่ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มที่
4. นักเรียนต้องรับผิดชอบตนเองให้มากที่สุด ในเรื่องของการพัฒนาตนเองทั้งด้านร่างกายและสังคม

* เมื่อสถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งที่จะช่วยหล่อหลอมนักเรียนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ได้ทั้งด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ การเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ดังนั้นสถาบันจึงมีหน้าที่ที่จะต้องจัดหาทรัพยากร และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม โดยให้สอดคล้องกับนโยบายและปรัชญาของสถาบัน เพื่อให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ในทุก ๆ ด้าน เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ และสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาจึงเป็นสิ่งเร้าที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาของนักเรียน นอกจากนี้สภาพแวดล้อมยังมีส่วนทำให้นักศึกษาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์ของตนเอง มิลเลอร์ และพริ้นซ์ (Miller and Prince, 1976) ได้ให้ทัศนะว่า ขบวนการที่ก่อให้เกิดวุฒิภาวะปกติวิสัย จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะมีสภาพแวดล้อมอย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าสภาพแวดล้อมที่จัดให้ดี ก็ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางบวกและลดพฤติกรรมที่ถดถอย สถาบันจึงควรตระหนักถึงความสำคัญในการจัดประสบการณ์และสภาพแวดล้อมให้นักศึกษาภายในสถาบันเป็นอย่างยิ่ง และสภาพแวดล้อมสถาบันจะเป็นตัวบังคับให้ทุกคนในสังคมต้องกระทำ เช่น การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ ระเบียบวินัยหรือข้อบังคับต่าง ๆ ดังนั้นถ้าสถาบันต้องการที่จะพัฒนานักศึกษาให้มีคุณภาพตามที่พึงประสงค์ ก็จำเป็นต้องเสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองจนสุดขีดความสามารถ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ (Pace and Stern, 1965)

จากความสำคัญของสภาพแวดล้อมดังกล่าว ทำให้มีการศึกษาถึงเรื่องสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยกันอย่างกว้างขวาง มีการสร้างเครื่องมือวัดสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยและผลกระทบที่มีต่อนักศึกษา เพื่อที่จะได้ทราบบรรยากาศทางวิชาการ สังคมของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและอาจารย์ในการที่จะดำเนินการบริหารสถาบันและจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

สถาบันราชภัฏมีวิวัฒนาการมาจากโรงเรียนฝึกหัดครู หรือวิทยาลัยครู ในสังกัดกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ และกระจายอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ทุกภาคของประเทศ เป็นสถาบันเฉพาะทาง ดำเนินกิจการโดยอาศัยพระราชบัญญัติของตนเองตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 ทำหน้าที่ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะสำหรับครู เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ครั้นถึงวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2527 วิทยาลัยครูได้มีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งหนึ่ง เมื่อมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครูฉบับที่ 2 ซึ่งเป็นผลให้วิทยาลัยครูที่เคยผลิตบัณฑิตสาขาอาชีพครูอย่างเดียวสามารถทำหน้าที่ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาอื่นได้โดย เปิดสอนใน 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการศึกษ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ เมื่อภารกิจเปลี่ยนไปจึงขอพระราชทานชื่อใหม่แทนชื่อ "วิทยาลัยครู" พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อว่า "สถาบันราชภัฏ" จากภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไปจึงมีการแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูเป็นพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2538 จึงเป็นผลให้วิทยาลัยครูทั่วประเทศ 36 แห่งกลายเป็นสถาบันราชภัฏ สังกัดสำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร 6 แห่ง และตั้งอยู่ในต่างจังหวัดอีก 30 แห่ง (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, 2538: 1)

ในสภาพปัจจุบันการจัดการศึกษาของสถาบันราชภัฏ ในช่วงปีการศึกษา 2540 กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายให้สถาบันราชภัฏทุกแห่งรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนชั้นม. 6 หรือ ปวช. ได้เรียนต่อใกล้กับภูมิลำเนาของตนเองในสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ (สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, 2540) จากสถิติการศึกษา ปี พ.ศ. 2537 นักศึกษาภาคปกติของสถาบันราชภัฏมีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 99,501 คน ปี พ.ศ. 2538 มีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 110,964 คน ปี พ.ศ. 2539 มีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 126,168 คน และปี พ.ศ. 2540 มีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 154,016 คน และปี พ.ศ. 2541 มีจำนวนนักศึกษาทั้งสิ้น 163,229 คน (สถิติการศึกษา ปี 2537-2541) จะเห็นได้ว่านับวันนักศึกษายังทวีจำนวนมากขึ้น สิ่งที่น่าสนใจประการหนึ่งก็คือ การที่สถาบันต้องจัดการศึกษาให้กับคนเป็นจำนวนมากและหลากหลายสาขาวิชา สถาบันจะจัดสภาพแวดล้อมอย่างไรที่เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษาและโดยทั่ว ๆ ไปเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่ตลอดจนพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของมนุษย์เป็นอย่างมาก ดังนั้นสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาในสถาบันราชภัฏ ก็ย่อมต้องมีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่และพัฒนาการทุกด้านของนักศึกษาอีกด้วยซึ่งนักศึกษาสถาบันราชภัฏจะมีความแตกต่างกันทั้งในด้านภูมิลำเนา สภาพเศรษฐกิจและสังคม ลักษณะการ

มาศึกษา ทัศนคติที่หลากหลายและการจัดการศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชาของสถาบันราชภัฏ ก็มีปรัชญาในการจัดการศึกษาของแต่ละสาขาวิชาแตกต่างกันไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ ที่มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติตามต้องการ ดังนั้นสภาพแวดล้อมภายในสถาบันจะมีผลกระทบต่อนักศึกษาซึ่งมีวิถีชีวิตแตกต่างกันไป ทั้งในเรื่องการเรียนการสอน การปรับตัวเข้ากับกลุ่มเพื่อน อาจารย์ การปฏิบัติตามกฎระเบียบ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ย่อมมีผลกระทบต่อพัฒนาการทุกด้านของนักศึกษา เมื่อเป็นดังนี้ผู้บริหาร คณาจารย์ และผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการจัดสภาพแวดล้อมของสถาบันที่เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาอย่างสูงสุด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา นักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

กรณีที่ผู้วิจัยเลือกศึกษาในกลุ่มรัตนโกสินทร์เนื่องจาก สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์จะมีความแตกต่างไปจากสถาบันราชภัฏกลุ่มอื่น ๆ เพราะตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร อันเป็นที่มีความเจริญรุ่งเรืองทั้งด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และที่สำคัญมีประชากรบริโภคการศึกษามากที่สุดด้วย (มณฑล วรรณทอง, 2534) ดังนั้นการเลือกศึกษาในเรื่องนี้เพื่อที่จะได้นำข้อมูลไปประกอบการพิจารณาหาแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ให้เหมาะสม เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์และเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ และมีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาระหว่างสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์แต่ละสถาบัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพแวดล้อมตามทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาระหว่างสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ 5 ด้าน คือ ด้านองค์กร ด้านการเรียนการสอน ด้านสังคม ด้านการเงิน และด้านกายภาพ
2. สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ทั้ง 6 สถาบันที่จะทำการศึกษา คือ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม สถาบันราชภัฏธนบุรี สถาบันราชภัฏพระนคร สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

3. ศึกษาเฉพาะทัศนะของผู้บริหาร และอาจารย์สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ที่ปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

4. ศึกษาเฉพาะทัศนะของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ทุกชั้นปีที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

5. ตัวแปรที่วิจัยมีดังนี้

5.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

5.1.1 สถาบัน ได้แก่ สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ทั้ง 6 สถาบัน

5.1.2 ผู้บริหาร ได้แก่ รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาค และหรือหัวหน้าโปรแกรมวิชา สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ที่ปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

5.1.3 อาจารย์ ได้แก่ อาจารย์ประจำสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ที่ปฏิบัติงาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

5.1.4 นักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติทุกชั้นปีที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ในสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

5.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านองค์กร ด้านการเรียนการสอน ด้านสังคม ด้านการเงิน และด้านกายภาพ

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวัดทัศนะต่อสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ทั้ง 5 ด้านนั้น วัดโดยใช้ข้อคำถามย่อย ๆ ดังนั้น ผลจากการตอบข้อคำถามย่อยของทัศนะแต่ละข้อ เมื่อรวมกันแล้วจะแสดงถึงทัศนะโดยรวมต่อสภาพแวดล้อมในแต่ละด้าน

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

1. ทัศนะ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

2. สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษา หมายถึงองค์ประกอบต่างๆ ภายในสถาบันที่กระตุ้น ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของนักศึกษาให้พัฒนาตนเองไปสู่จุดมุ่งหมายของสถาบัน ประจักษ์แต่งให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาออกเป็น 5 ด้านคือ

2.1 สภาพแวดล้อมขององค์กร หมายถึง การดำเนินการบริหารสถาบัน นโยบาย กฎระเบียบข้อบังคับที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้กับนักศึกษา

2.2 สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน หมายถึง หลักสูตร พฤติกรรม การสอนของอาจารย์ การประเมินผล

2.3 สภาพแวดล้อมทางสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์กลุ่มเพื่อนของนักศึกษา การคบเพื่อนของนักศึกษาในสถาบัน การรวมกลุ่มเพื่อประกอบกิจกรรมต่าง ๆ

2.4 สภาพแวดล้อมทางการเงิน หมายถึง การจัดสรรเงินช่วยเหลือให้กับนักศึกษา ได้แก่ทุนการศึกษา กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา

2.5 สภาพแวดล้อมด้านกายภาพ หมายถึง สภาพเกี่ยวกับอาคารสถานที่ภายในสถาบัน เช่น อาคารเรียน ห้องเรียน โสตอุปกรณ์ต่าง ๆ ห้องสมุด โรงอาหาร ที่พักผ่อน หย่อนใจ ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ สถานที่อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ภายในสถาบัน ตลอดจนระบบการจราจรภายในสถาบัน

3. สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ หมายถึง สถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 สถาบัน ได้แก่ สถาบันราชภัฏจันทรเกษม สถาบันราชภัฏธนบุรี สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันราชภัฏพระนคร สถาบันราชภัฏสวนดุสิต และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

4. ผู้บริหาร หมายถึง รองอธิการบดี คณบดี รองคณบดี หัวหน้าภาค และหรือ หัวหน้าโปรแกรมสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ที่ปฏิบัติงาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542

5. อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ที่ปฏิบัติงาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ทุกคณะ

6. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาภาคปกติสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ทุกชั้นปี

7. การพัฒนานักศึกษา หมายถึง การทำให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบทัศนะของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ทั้ง 5 ด้าน

2. เป็นแนวทางให้ผู้บริหารนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนา ปรับปรุงและแก้ไขสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาทั้ง 5 ด้านให้เหมาะสมต่อไป

3. เป็นแนวทางสำหรับการวิจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสถาบันราชภัฏ หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ต่อไป